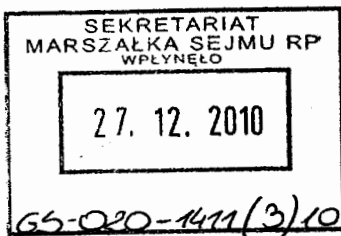

Warszawa, dnia 21 grudnia 2010 r.

Krajowa Rada Komornicza

KRK/IV/2674/10

GMS-WP-183-212/10

Szanowny Pan

Grzegorz Schetyna

Marszałek Sejmu RP

ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

Ustosunkowując się do nadesłanego rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców w zakresie, jakim ów projekt odnosi się bezpośrednio do funkcjonowania oraz pracy komorników sądowych i ich kancelarii należy odnieść się krytycznie do kierunku zmian, które zakładają kolejne obniżenie dochodów komorników w ostatnim czasie.

Proponowana treść przepisu art. 53a.1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2006r Nr 167, poz. 1191 z późn. zm.), w zakresie w jakim obniża wysokość opłaty stałej pobieranej przez komorników w przypadku zlecenia poszukiwania majątku dłużnika w trybie art. 797¹ k.p.c., z obowiązujących obecnie 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego do 2%, jest kolejnym zabiegiem prawnym prowadzącym do znacznego obniżenia wpływów kancelarii komorniczych, co w dalszej perspektywie może doprowadzić do destabilizacji działalności kancelarii, a być może nawet i do konieczności likwidacji niektórych z nich.

Dla poszczególnego wierzyciela opłata stała, pobierana na podstawie art. 53a ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 3% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego nie jest wygórowana. Natomiast zredukowanie jej wysokości do poziomu 2% , w wymiarze działalności całej kancelarii będzie odczuwalne dla komornika. Powyższe

uregulowania zmierzają również de facto do przerzucania ryzyka prowadzenia egzekucji na sądowy organ egzekucyjny.

Warto podkreślić, iż opłaty za dokonywanie czynności poszukiwawczych inkasowane są również przez inne podmioty, i tak Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera kwotę 36,15zł za udzielenie informacji z jednego zbioru w swojej ewidencji, Urząd Skarbowy również pobiera opłatę za udzielenie informacji ze swoich zasobów w kwocie 45,00zł. Zakres poszukiwania majątku dłużnika przez komornika w ramach określonego sposobu egzekucji, a niejednokrotnie również w obrębie kilku wskazanych przez wierzyciela sposobów egzekucji jest znacznie szerszy, wymaga znacznie większego nakładu pracy, wysiłku oraz czasu, albowiem w/w podmioty dokonują czynności poszukiwawczych jedynie w oparciu o prowadzone przez siebie zbiory.

Wierzyciel jako wyłączny gestor postępowania egzekucyjnego wyznacza jego kształt oraz granice poprzez formułowanie odpowiednich wniosków egzekucyjnych. To wierzyciel powinien dochować należytej staranności w zakresie dostatecznego sprawdzenia wiarygodności i wypłacalności swojego kontrahenta, wszak komornik nie jest w stanie przeprowadzić skutecznej egzekucji, w przypadku gdy dłużnik wyzbył się majątku.

Wydaje się również, iż wierzyciele nazbyt rzadko korzystają z instytucji zabezpieczenia, a której odpowiednie zastosowanie pozwoliłoby z pewnością na skuteczniejszą realizację przysługujących wierzycielowi roszczeń.

Zaznaczenia wymaga również kwestia odpowiedzialności karnej sprawców przestępstw gospodarczych - usuwania mienia spod egzekucji, która to regulacja w praktyce nie chroni dostatecznie uprawnień wierzyciela, jak i nie pełni funkcji prewencyjnej, mającej na celu zapobieganie popełnianiu tego typu przestępstw. W praktyce niezmiernie rzadko dochodzi do skazania sprawcy w/w przestępstwa.

W ostatnich miesiącach mogliśmy zaobserwować już kolejną redukcję poziomu opłat należnych komornikowi za przeprowadzoną egzekucję. Dokonano obniżenia wysokości opłaty z 15% do 8% wysokości wyegzekwowanego roszczenia, przy egzekucji z wierzytelności ze świadczenia z ubezpieczenia społecznego, jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium oraz dodatku szkoleniowego, ustalając jednocześnie próg pobieranej minimalnej opłaty w wysokości nie niższej niż 1/20, oraz próg opłaty maksymalnej - nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Niepokojący zatem wydaje się kierunek zmian ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w zakresie opłat egzekucyjnych, które z jednej strony ulegają ciągłemu obniżeniu, a z drugiej strony są coraz mniej przejrzyste dla przeciętnego obywatela, poprzez wprowadzenie różnych stawek opłat (8% i 15%), jak i różnych poziomów wysokości opłat minimalnych (1/10 i 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego) i opłat maksymalnych (dziesięciokrotna wysokość i trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego), co przy zastosowaniu różnych sposobów egzekucji może, zarówno dla dłużnika jak i wierzyciela, zaciemnić obraz należnej komornikowi opłaty.

Natomiast pozostałe proponowane zmiany wydają się być pożądane z punktu widzenia sprawności prowadzonych postępowań egzekucyjnych, zatem w w/w zakresie należy przedmiotową nowelizację zaaprobować.

Z poważaniem

Prezes

Krajowej Rady Komorniczej

dr Jarosław Świeczkowski

AC

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Maciej Hamankiewicz

NRL/ZRP/WI/1010/2127 /2010

Warszawa, dnia 20.12.2010 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPŁYNEŁO
dnia 27.12.2010 200..... r.
.....
(podpis)

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

W związku z pismem z dnia 1 grudnia 2010 r., znak GMS-WP-183-212/10, przy którym zostały nadesłane rządowy projekt ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, przesyłam w załączeniu stanowisko nr 16/10/VI Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 17 grudnia 2010 r.

PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej
Maciej Hamankiewicz
Maciej Hamankiewicz

STANOWISKO Nr 16/10/VI
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ

z dnia 17 grudnia 2010 r.

**w sprawie projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla
obywateli i przedsiębiorców**

Naczelna Rada Lekarska, po zapoznaniu się z projektem ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, nadesłanym przy piśmie Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 1 grudnia 2010 r., znak GMS-WP-183-212/10, zgłasza następujące uwagi do ww. projektu:

Przepis art. 17 pkt 1 i 4 projektu dotyczący zmiany ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857 z późn. zm.) przewiduje zlikwidowanie rozbieżności pomiędzy obecnie obowiązującymi procedurami rejestracji podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe oraz praktyk lekarskich a procedurą przewidzianą w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej w zakresie terminu rozpoznania wniosku o rejestrację działalności.

Ustawowym zadaniem samorządu lekarskiego jest sprawowanie pieczy nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza, co w konsekwencji rodzi daleko idące uprawnienia do nadzoru i kontroli wykonywania zawodu we wszystkich jego formach. Wykonywanie praktyki lekarskiej jak i prowadzenie kształcenia podyplomowego lekarzy jest wykonywaniem działalności gospodarczej, jednak ze względu na szczególną wagę społeczną tego rodzaju działalności, wymaga objęcia szczególnymi regulacjami prawnymi. W przypadku prowadzenia praktyki lekarskiej, organ wpisujący ją do rejestru potwierdza nie tylko kwalifikacje zawodowe, ale także możliwość udzielania określonych świadczeń zdrowotnych zgodnie z wymogami współczesnej wiedzy medycznej (w odpowiednich warunkach, za pomocą właściwych narzędzi i sprzętu medycznego), zapewniając tym również bezpieczeństwo zdrowotne pacjenta. Natomiast w przypadku podmiotu prowadzącego kształcenie podyplomowe samorząd lekarski, jako organ rejestrujący, potwierdza merytoryczną treść kształcenia oraz spełnienie wymogów współczesnej

wiedzy medycznej. Wobec powyższego zapewnienie organom prowadzącym rejestr odpowiedniego czasu do weryfikacji wniosków o rejestrację jest niezwykle istotne.

Proponowana zmiana nie uwzględnia specyfiki organizacyjnej samorządu lekarskiego. Zgodnie z treścią ustawy o izbach lekarskich decyzje w sprawie wpisu do rejestru praktyk podejmuje okręgowa rada lekarska, która, w sprawach, do których na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, może upoważnić do podejmowania takich uchwał swoje prezydium. Zarówno okręgowa rada lekarska, jak i jej prezydium to ciała kolegialne, które obradują na posiedzeniach zwoływanych z określoną częstotliwością. Nie jest fizycznie możliwe zwoływanie posiedzeń kolegialnego organu, jakim jest okręgowa rada lekarska lub jej prezydium, z taką częstotliwością, aby możliwe było rozpoznanie wniosków o wpis do rejestru praktyk, bądź o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe w terminie 7 dni od daty wpływu wniosku. Organy samorządu lekarskiego obsadzone są przez lekarzy i lekarzy dentystrów pełniących swe funkcje najczęściej społecznie, łącząc tę działalność z aktywnością zawodową. Członkowie organów samorządu lekarskiego są osobami czynnie wykonującymi zawody lekarza i lekarza dentystry i dlatego kolegialne organy samorządu lekarskiego obradują na zwoływanych z określoną częstotliwością posiedzeniach. W tej sytuacji nie jest możliwe wydawanie przez te organy decyzji w trybie ciągłym tj. w okresie pomiędzy posiedzeniami.

Analizowany projekt nie likwiduje istotnego ograniczenia dotyczącego prowadzenia działalności gospodarczej w formie indywidualnej i indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej przez lekarzy i lekarzy dentystrów, polegającego na zakazie zatrudniania przez tych przedsiębiorców innych lekarzy i lekarzy dentystrów. Fakt, iż pewnej grupie podmiotów nie daje się prawa do zatrudniania pracowników będących lekarzami lub lekarzami dentystrami w istotny sposób narusza ich prawa i stanowi barierę utrudniającą tej grupie przedsiębiorców prowadzenie działalności gospodarczej. W pełni zasadny jest więc postulat, by projekt ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców przewidywał zmianę art. 53 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarzy i lekarzy dentystrów, która umożliwiłaby zatrudnianie lekarzy i lekarzy dentystrów w indywidualnych praktykach oraz w indywidualnych specjalistycznych praktykach lekarskich.

Reasumując, proponowane zmiany nakładają na organy samorządu lekarskiego obowiązek rozpoznania wniosku w niemożliwym do dochowania terminie

7 dni. Skutkiem takiego rozwiązania będzie możliwość rozpoczęcia przez większość wnioskodawców działalności bez uzyskania decyzji właściwego organu samorządu lekarskiego z uwagi na upływ terminu, o którym mowa w art. 67 ust. 2 u.s.d.g. Termin rozpatrzenia wniosku o zarejestrowanie podmiotu prowadzącego kształcenie podyplomowe oraz wniosku o zarejestrowanie praktyki lekarskiej musi nie tylko uwzględniać interes przedsiębiorcy do szybkiego umożliwienia mu rozpoczęcia działalności gospodarczej, ale również rzeczywiste możliwości rozpoznania przez uprawniony organ złożonego wniosku o rejestrację tej działalności.

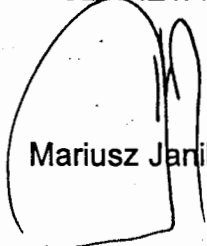
Projektodawca pomija całkowicie zarówno skutki regulacji przewidzianej w art. 17 pkt 1 i 4, jak również nie przedstawia żadnego uzasadnienia proponowanych w tym zakresie zmian.

Naczelna Rada Lekarska raz jeszcze podkreśla, iż wejście w życie art. 17 pkt 1 i 4 opiniowanego projektu ustawy skutkować będzie *de facto* wyłączeniem spod rozpoznania i kontroli przez uprawnione organy samorządu lekarskiego wniosków o zarejestrowanie działalności gospodarczej w formie praktyk lekarskich oraz podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe. Skutek taki w sposób oczywisty kłóci się z ideą objęcia ww. rodzajów działalności gospodarczej szczególną regulacją.

Naczelna Rada Lekarska uznając zasadność idei upraszczania zasad podejmowania działalności gospodarczej, proponuje w ramach realizacji zasady „jednego okienka” rozważenie ustawowego uprawnienia organu samorządu prowadzącego rejestr regulowany praktyk lekarskich do przejęcia i wykonania innych czynności rejestracyjnych, w tym wpisywanie do rejestru ewidencji działalności gospodarczej lekarza/lekarza dentyście członka izby lekarskiej występującego z wnioskiem o wpis do rejestru praktyk lekarskich.

Reasumując, Naczelna Rada Lekarska negatywnie opiniuje przepis art. 17 pkt 1 i 4 projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, wskazując jednocześnie na potrzebę zmiany brzmienia przepisu art. 53 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry.

SEKRETARZ

Mariusz Janikowski

PREZES

Maciej Hamankiewicz

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

3656

MB/11/2010

Warszawa, 14 grudnia 2010 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPŁYNEŁO

dnia 15.12.2010 r. 200..... r.

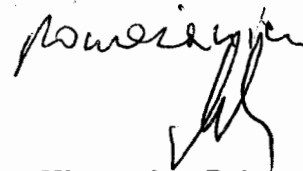
(podpis)

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 1 grudnia 2010r. o sygn. GMS-WP-183-212/2010 w załączeniu przesyłam stanowisko Krajowej Izby Gospodarczej dotyczące rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców.

2

Mieczysław Bąk

Z-ca Sekretarza Generalnego

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Oświadczenie
Krajowej Izby Gospodarczej
w związku projektem ustawy
o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców

Krajowa Izba Gospodarcza udzieliła w toku konsultacji społecznych przygotowanemu przez Ministerstwo Gospodarki projektowi ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców pełnego poparcia.

Ograniczenie strefy regulacyjnej Państwa jest jednym z najskuteczniejszych sposobów pobudzenia sił rozwojowych i potencjału przedsiębiorczości kraju. Przegląd ponad dwustu ustaw, których analizy podjęto się w Ministerstwie Gospodarki jednoznacznie wskazuje, iż obecnie obowiązujące przepisy w sposób zbyt rozległy, i często nieuzasadniony wnikają w zasady prowadzenia różnego typu aktywności gospodarczej przedsiębiorców i obywateli. Doceniamy zaangażowanie resortu gospodarki w działania mające na celu deregulację zasad prowadzenia działalności gospodarczej, które mają szczególne znaczenie dla wzmocnienia przewagi konkurencyjnej polskiej gospodarki.

Jedną z najczęstszych wad przepisów określających warunki reglamentacji działalności gospodarczej jest ich nieprecyzyjny i niedookreślony charakter, powodujący uznaniowość decyzji administracyjnej.

Regulując sfery całkowicie neutralne dla bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi oraz dbałości o środowisko przepisy prawne nadwyrężają podstawową zasadę art. 20 Konstytucji RP gwarantującą obywatelom wolność działalności gospodarczej.

Jakość otoczenia regulacyjnego jest dla przedsiębiorców i całej gospodarki szczególnie istotna w czasach szybkich i głębokich zmian, wpływających dalekosiężnie na warunki społeczno-gospodarcze. Jest ona jeszcze ważniejsza w dobie światowego kryzysu gospodarczego i spowolnienia polskiej gospodarki. Ograniczona sfera wolności gospodarczej oraz wysokie koszty biurokratyczne i finansowe regulacji utrudniają procesy innowacyjne, stwarzają zbędne bariery dla handlu i inwestycji, ograniczają efektywność ekonomiczną przedsiębiorstw, czyli tych którzy tworzą dobrobyt każdego państwa.

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel.: +48 22 630 96 00, faks: +48 22 827 46 73, www.kig.pl

W swej pierwotnej wersji projekt zakładał nowelizację ok. 130 ustaw, które nakładają różne instrumenty reglamentacyjne, dokument przyjęty przez Radę Ministrów i przekazany do konsultacji społecznych przez Szefa Kancelarii Sejmu zakłada wprowadzenie zmian w 92 aktach prawnych. Projekt ustawy w czasie trwającej blisko rok procedurze legislacyjnej na poziomie resortowym i rządowym został więc okrojony o jedną czwartą.

W stosunku do pierwotnego projektu nie znalazło się w nim wiele istotnych i potrzebnych zmian:

- ✓ propozycja zmian w ustawie o notariacie mająca na celu stworzenie „depozytu dokumentów elektronicznych” u notariusza,
- ✓ znacząco ograniczono zmiany w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (pozostaje w niej art.12, który pozostawia w radach gmin uprawnienia do ograniczania ilości koncesji na sprzedaż alkoholu,
- ✓ do projektu nie wróciła kwestia uznania składek na PFRON jako koszty uzyskania przychodów,
- ✓ projekt nie zakłada już również wprowadzenia zmian w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych, które były korzystne dla przedsiębiorców, (zostały usunięte już wcześniej),
- ✓ wycofano się również np.: ze zniesienia obowiązku uzyskania zezwolenia na zastąpieniu zezwolenia na działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, ochrony przed bezdomnymi zwierzętami, prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i zastąpienia go działalnością regulowaną,
- ✓ w pierwszej wersji projektu uchylono obowiązek posiadania licencji przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy, projekt obecny już tego nie zakłada,
- ✓ wycofano się również ze zniesienia obowiązku uzyskania licencji na wykonywanie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.

Co należy jednak podkreślić w obecnej wersji projektu ustawy pojawiła się jednak ponownie kwestia przekształcenia spółdzielni w formę spółki co ma pozytywne znaczenie.

Projekt porusza również zagadnienie związane z wprowadzeniem prawa składania oświadczeń w miejsce obecnego obowiązku przedstawiania zaświadczeń przy podejmowaniu i wykonywaniu działalności gospodarczej. Zdaniem Krajowej Izby Gospodarczej zastosowanie powyższego rozwiązania w sposób zasadniczy zmienia nastawienie państwa do obywatela, które aktualnie oparte jest na braku zaufania, a nie na domniemaniu prawdziwości przedstawianych informacji. Przedsiębiorcy wielokrotnie sygnalizowali również fakt, iż organy administracji często wymagają dostarczenia dokumentów, które zawierają dane znane innym organom, a tym samym przerzucały na nich obowiązki leżące de facto po stronie państwa. Dobrym przykładem na odejście od tego typu działania było zaproponowane w pierwotnej wersji projektu wyeliminowanie z obrotu zaświadczeń o wpisie do rejestru REGON przedsiębiorców. Zdaniem KIG obecnie ich funkcjonowanie nie ma uzasadnienia, z uwagi na fakt, iż dane dotyczące nr REGON są powszechnie dostępne w Internecie. Wymaganie przez szereg instytucji przedstawiania zaświadczeń rodzi po stronie przedsiębiorców zbędne obowiązki i koszty.

Pozytywnie oceniamy również zaproponowane w projekcie propozycje zmian niektórych ustaw w zakresie zmniejszenia sprawozdawczości i obowiązków zgłoszeniowych oraz depenalizacji.

W naszej ocenie projekt ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców można określić wręcz jako rewolucyjny i mający fundamentalne znaczenie dla funkcjonowania polskiej gospodarki. Chcemy w tym miejscu również podkreślić, iż jedynie wejście w życie wszystkich zaproponowanych rozwiązań pozwoli na faktyczne odbiurokratyzowanie gospodarki.

Warszawa, 14 grudnia 2010 r.

P-210/2010

Warszawa, dnia 21 grudnia 2010 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPLYNEŁO

dnia 03.01.2011 r. 200..... r.

(podpis)

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa*szanowny Panie Ministrze*

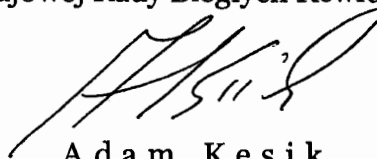
W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (pismo z dnia 1 grudnia 2010 r., znak: GMS-WP-183-212/10).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu ustawy.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Adam Kęsik